

LIBRIS

We know
books

Gellu Dorian

RESEMĂNĂRILE

LIMES
2026

ACT DE NAȘTERE	5
Act de naștere	7
Ca pînă acum	9
Cel care ni s-a alăturat.....	10
Așa trece eternitatea.....	12
Neliniște	13
De la o vreme mi-e mult mai ușor să zbor.....	15
Eram toți atît de fericiți.....	16
Imperfecțiune	17
O poveste pe care nu o mai înțelege nimeni.....	18
Poate că într-o zi.....	20
Privești deodată în tine	21
Prisnel.....	22
 ZILELE MELE	 23
Zilele mele.....	25
Cînd vă plimbați pe străzile orașului meu	26
Despre ce fel de viitor este vorba	27
Astăzi și mîine, la fel	29
Ce faci, te întreb, deși știu răspunsul.....	30
În orașul ăsta plin de necunoscuți	32
O aducere aminte	35
O lecție de zbor.....	37
Precum ceasurile lichide ale lui Salvador Dali.....	39
Scrisoare lui Marian Drăghici.....	41
Cum să pleci din Sevilla după mirodennii și să descoperi America.....	43
Bibliotecarul.....	45
Catalog. Întîlnirea de o sută de ani	47
 CE FEL DE LUME E ASTA?.....	 51
Ce fel de lume e asta?	53
Cîntec de toamnă	54
De vorbă-n Copou.....	55
Declarație de dragoste	56
Despre cursurile de făcut poeți	57
Dincolo de gard	60
Dragă Poezie.....	61

În tabără la Vaser	64
Întâlnire nepromisă	67
Marta	69
Noapte de decembrie	70
Noapte de noiembrie	72
O elegie.....	73
O lecție de literatură	74
 DOUĂ POEME CU MÂNA PE INIMĂ	75
Izgonirea din Paradis	77
Masa de dinaintea trădării	82
 LINIȘTEA E ÎN PAHARUL CU VOTCĂ	89
O seară liniștită, la Iași, cu Ioan Es. Pop	91
Pantofii	93
Umbrele Poesiei. La Frieda	96
Poezie cărții de poezie.....	98
Poezie.....	100
Despre aceeași amintire cu Ioan Es. Pop, relatată și în poezia	
O seară liniștită, la Iași, cu Ioan Es. Pop	102
Prietenia	104
Raiul celor care uită	106
Răstălmăcire (aproape eminesciană).....	108
Odă (celui veșnic răstignit).....	109
Tîlharul	111
Trei prieteni	112
Ultima scrisoare a lui Eminescu.....	114
Ultimul semnal de alarmă	116
Vreme de beție.....	117
 ADDENDA	119
Un cântec de resemnare	121
Poezia	124
 NOTĂ BIO-BIBLIOGRAFICĂ	127

LIBRIS

We know
books

ACT DE NAȘTERE

Act de naștere

Încă nu m-am născut, încă sunt departe în vreun
război, mîna îmi sare din umăr odată cu sabia,
cîteva scrisori nu au mai fost scrise,
cea care a ajuns a găsit-o citind altă scrisoare,
un psalm, nici nu m-am mai întors acasă,
mică parte din capul meu zace pe malul unei ape liniștite
pe ambele maluri pline de jivine
și visează cum un ochi privește prin lunetă,
iar celălalt se lasă orbit, inima,
și ea nu mai pulsează sînge, înverzește
într-un copac de pe la noi, ale cărui rădăcini
sunt picioarele mele rămase într-un congelator fără margini,
cum să mă fi născut așa ca un puzzle
din care lipsesc cele mai importante piese,
abia când le-am găsit,
ochii mei s-au întors de departe, mîna mea
și-a șters fruntea, inima bătea atît de puternic
în piept, încît, ridicat în picioare, am alergat
pînă acolo unde am putut semna cu numele meu
chiar numele meu –

acum că m-am născut, pot spune că în acel an,
de necaz, a murit Stalin, moartea lui a lăsat ca toate părțile
corpului meu, împrăștiate prin lume, să se adune
într-un singur trup pe care-l văd acum
prin luneta prin care alți ochi privesc
cum dispar într-o pajiște verde

prin care trec toți cei cărora trupurile
li s-au împrăștiat ca niște stele pe cer
gata să se aprindă în vâlul negru
ce ne învelește pe toți,
oase albe prin care fluieră vîntul
slobod în mîna unui țambalagiu de la marginea lumii.

Ca pînă acum

Pe fața de pernă a rămas doar somnul ei liniștit,
somnul meu toată noaptea s-a strecurat în somnul ei
încît am putut vedea cum ea a plecat în zori
și mi-a restituit somnul adîncit în pernă ca un
copil la sînul unei mame străine,

nu vă pot spune mai multe,
pentru că așa cum nu pot povesti ceva ce nu am trăit
nici ceea ce toată noaptea m-a chinuit nu se poate numi viață,

asta mi se întîmplă de la o vreme înapoi
cînd nopțile devin tot ce au putut aduna gîndurile mele
care revin de peste zi să mă țină treaz toată noaptea
în așa fel încît să pot vedea cum ea doarme
cu fața adîncită în fața de pernă,
sorbindu-mi somnul cu sete
în așa fel ca trupul meu burdușit de oboseală
să sece și să se adîncească în somn abia
cînd zorii o fac nevăzută,

pe fața de pernă rămîne povestea chipului ei
care se îndepărtează odată cu respirația ei
ca o pană din aripa unui înger
care a stat de veghe toată noaptea în ochii mei deschiși
ca două ferestre prin care a intrat și a ieșit
toată lumea de care am avut parte pînă acum,

dar mai mult nu vă pot povesti,
las ca poezia să vă spună totul așa cum a făcut pînă acum.

Cel care ni s-a alăturat

Vom fi cu toții acolo,
cel cu un ochi în frunte și cu tot orizontul în față,
cel cu un ochi la ceafă și cu tot orizontul în spate,
cei cu ochii la locul lor și peste tot,
cel cu timpanele ascunse sub dopurile de ceară
și cu auzul pînă în somnul nostru neliniștit,
cel cu haine bleumarin și cravată la gît
ca un ștreang legat de rădăcinile unui copac invizibil,
cel cu hainele kaki, pline de epoleți și vipuști
ca un general sovietic pe scările de la Peterhoff,
cel ciung,
cel șchiop,
cel orb,
cel surd,
cel dispus să fie oricare dintre ceilalți care nu au fost chemați,
rude sărace,
bogați îmbuibăți, nesătui,
cinstiți,
necinstiți,
neamuri de graniță,
rude sărace,
părinți devotați,
copii,
bunici,
cumetri,
prieteni,
vecini,

cei cu ochelari de cal,
 cei cu o mie de ochi într-unul singur,
 cei vindecați și cei nevindecați,
 cei cu gândul în altă parte,
 chiar și cei nenăscuți încă,
 dar și cei cărora nașterea nu le-a fost de niciun folos,
 cei cu cercei în urechi și cei cu verigă în nas,
 cei albi,
 cei negri,
 cei galbeni,
 cei afoni, dar și cei plini de har,
 toți vom fi acolo,
 dar absolut cu toții,
 – Și Șepilov?
 – Da și *Șepilov care ni s-a alăturat.*